

Wim Ruitenbeek stadsbeiaardier Tiel 2007 - heden

Wim vertelt op zijn website <https://www.wimdebeiaardier.nl/>

“ Al jong was ik met muziek bezig. Het begon met blokfluit op de kleuterschool en op achtjarige leeftijd liep ik op Koninginnedag mee met de fanfare waar ik cornet speelde. Daarnaast kreeg ik aan de Streekmuziekschool Noordwest-Veluwe orgelles van Nico Poorter en later van Wout van Andel te Leusden.

Geboren in Nijkerkerveen kende ik de klanken van de Nijkerkse beiaard. Dat vond ik zo mooi dat ik les ben gaan nemen bij Freek Bakker, destijds stadsbeiaardier. Aan de Nederlandse Beiaardschool in Amersfoort heb ik gestudeerd bij Arie Abbenes en Bernard Winsemius.

Daarnaast studeerde ik Schoolmuziek (docentenopleiding) aan het conservatorium van Utrecht. Na het behalen van mijn masterdiploma voor beiaard ging ik diverse keren naar België om les te nemen bij Geert D'hollander, ook nam ik inspiratielessen in improvisatie van Roel Smit.

Jarenlang heb ik veel verschillende koren mogen dirigeren en was ik docent muziek op het Groenhorst te Nijkerk. Inmiddels ben ik vooral werkzaam als stadsbeiaardier van Harderwijk, Hilversum, Nijkerk, Tiel en Velsen en ben ik vaste beiaardier van het glascarillon in de Zingende Toren te Leidsche Rijn (Vleuterweide)."

Ru Stolk stadsbeiaardier Tiel 1980-2008

De opvolger van Jan van Alphen was de uit Zaltbommel afkomstige Ru Stolk. Niet alleen actief als beiaardier maar ook als blokfluitist en klavecinist en bovenal als leraar van vele, vele tientallen leerlingen van de (voormalige) Streekmuziekschool 'Peter van Anrooij'. Liefst 28 jaar beklom Ru Stolk iedere week (vaak enkele malen) de 182 treden in de Sint Maartenstoren tot aan de speelcabine

Voordat Ru Stolk op het Tielse carillon begon te spelen, speelde hij al orgel en piano. Maar toen hij de klokken van de kerk in zijn woonplaats Zaltbommel hoorde was hij direct verkocht en begon een opleiding aan de beiaardschool in Amersfoort: "Het is niet hetzelfde maar als je al piano speelt is dit wel makkelijk te leren."

Toch heeft het bespelen van de beiaard soms meer weg van het bespelen van de trom dan van de piano. Met losse vuist slaat Stolk de stokken aan.

Als de klok zwaarder is, is ook de stok zwaarder om aan te slaan. In het begin is het wennen en slaat menig beiaardier zijn handen kapot: "Ook na een vakantie moet je weer even eelt kweken."

De echt zware klokken worden met voetpedalen bespeeld. Wat er boven in de beiaard uit ziet als een chaotisch muziekspel (voeten en handen bewegen allemaal afzonderlijk van elkaar) klinkt buiten voor de luisteraars als een harmonieuze melodie

Jan van Alphen, stadsbeiaardier Tiel 1964 – 1980

De eerste stadsbeiaardier Jan van Alphen tijdens de ingebruikname Tielse carillon op 5 september 1964

Het bespelen van een beiaard is een 'vak apart'. Dat is in 1953 erkend toen de Nederlandse Beiaardschool in Amersfoort een Conservatorium werd, een opleiding op Hbo-niveau met hoge praktische en theoretische toelatingseisen. Jan van Alphen was de eerste stadsbeiaardier van Tiel die, afkomstig uit de eerste lichteningen van deze opleiding, vanaf 1964 tot aan zijn pensionering in 1980 de vaste stadsbeiaardier in dienst van de gemeente Tiel was. Daarnaast was Van Alphen vanaf 1970 directeur van de Tielse muziekschool. In zijn directeurskamer in Tiel stond een beiaard-studieklavier zodat hij, als het directie voeren hem even te veel werd, de kans had zijn 'grote liefde ter hand te nemen': de beiaard! In januari 1981, kort na zijn pensionering in de zomer van 1980, overleed Jan van Alphen.